

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1992

Vyhlásené: 09.12.1992 Časová verzia predpisu účinná od: 09.12.1992 do: 03.05.2000

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

551

OZNÁMENIE

Federálneho ministerstva zahraničných vecí

Federálne ministerstvo zahraničných vecí oznamuje, že 15. mája 1972 bol v Štrasburgu dojednaný Európsky dohovor o odovzdávaní trestného konania.

V mene Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky bol dohovor podpísaný v Štrasburgu 13. februára 1992.

S dohovorom vyslovilo súhlas Federálne zhromaždenie Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a prezident Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky ho ratifikoval s výhradou, že Česká a Slovenská Federatívna Republika neprijíma články 22 a 23 dohovoru. Ratifikačná listina bola uložená u generálneho tajomníka Rady Európy, depozitára dohovoru, 15. apríla 1992.

Pri podpise a ratifikácii dohovoru sa urobilo súčasne nasledujúce vyhlásenie:

Žiadosti uvedené v Európskom dohovore o odovzdávaní trestného konania sa musia v trestných konaniach pred podaním obžaloby zasielať Generálnej prokuratúre Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a po podaní obžaloby Ministerstvu spravodlivosti Českej republiky alebo Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky.

Dohovor nadobudol platnosť na základe svojho článku 38 ods. 2 dňom 30. marca 1978. Pre Českú a Slovenskú Federatívnu Republiku nadobudol platnosť v súlade so svojím článkom 38 ods. 3 dňom 15. júla 1992.

Český preklad dohovoru sa vyhlasuje súčasne.*)

EURÓPSKY DOHOVOR o odovzdávaní trestného konania

Členské štáty Rady Európy, signatári tohto dohovoru, majúc na zreteli, že cieľom Rady Európy je dosiahnutie väčšej jednoty medzi jej členmi; prajúc si doplniť prácu, ktorá bola až dosiaľ vykonaná v oblasti trestného práva s cieľom dosiahnuť spravodlivejšie a účinnejšie tresty; považujúc za týmto účelom za užitočné zabezpečiť v duchu vzájomnej dôvery vedenie trestných stíhaní na medzinárodnej úrovni najmä odstránením nedostatkov vyplývajúcich zo stretov právomocí; dohodli sa na nasledujúcom:

ČASŤ I**Definície****Článok 1**

Na účely tohto dohovoru:

- (a) „trestný čin“ zahŕňa činy trestné podľa trestného práva a činy vymenované v právnych predpisoch uvedených v prílohe III tohto dohovoru, za podmienky, že tam, kde sa týmito činmi zaoberá správny orgán, musí príslušná osoba mať možnosť, aby jej prípad prejednal súd;
- (b) „trestom“ sa rozumie akékoľvek potrestanie alebo iné opatrenie uložené za trestný čin alebo za porušenie právnych predpisov uvedených v prílohe III.

ČASŤ II**Právomoc****Článok 2**

1. Na účely vykonávania tohto dohovoru bude ktorýkoľvek zmluvný štát mať právomoc viesť trestné stíhanie podľa svojho trestného práva pre ktorýkoľvek trestný čin, na ktorý sa použije právo iného zmluvného štátu.
2. Právomoc priznanú zmluvnému štátu iba na základe odseku 1 tohto článku možno využiť len na základe žiadosti iného zmluvného štátu o začatie stíhania.

Článok 3

Ktorýkoľvek zmluvný štát, ktorý má právomoc viesť trestné stíhanie pre určitý trestný čin, môže sa v rámci vykonávania tohto dohovoru zdržať alebo upustiť od trestného stíhania proti podozrivej osobe, ktorá je alebo bude stíhaná pre ten istý trestný čin iným zmluvným štátom. S ohľadom na článok 21 ods. 2 bude mať rozhodnutie zdržať sa alebo upustiť od trestného stíhania dočasný charakter až do konečného rozhodnutia v inom zmluvnom štáte.

Článok 4

Dožiadaný štát nebude pokračovať v konaní založenom výlučne na článku 2, pokiaľ zistí, že právo potrestať podľa právneho poriadku dožadujúceho štátu zaniklo pre iný dôvod než premlčanie, najmä však pri prípadoch uvedených v článkoch 10 (c), 11 (f) a (g), 22, 23 a 26.

Článok 5

Ustanovenia časti III tohto dohovoru neobmedzujú právomoc viesť trestné stíhanie, danú dožiadanému štátu jeho právnym poriadkom.

ČASŤ III ODOVZDÁVANIE KONANIA

Oddiel 1: Žiadosť o odovzdanie konania

Článok 6

1. Pokiaľ je niektorá osoba podozrivá, že spáchala podľa právneho poriadku niektorého zmluvného štátu trestný čin, môže tento štát žiadať iný zmluvný štát, aby začal konanie vo veci za podmienok uvedených v tomto dohovore.
2. Pokiaľ môže zmluvný štát podľa ustanovení tohto dohovoru žiadať iný zmluvný štát, aby začal konanie, príslušné orgány prvého štátu vezmú túto možnosť do úvahy.

Článok 7

1. Konanie nemožno v dožiadanom štáte začať, pokiaľ čin, pre ktorý sa žiada o začatie konania, by nebol trestným činom, keby bol spáchaný na jeho území a pokiaľ by páchatel za týchto okolností nemohol byť stíhaný podľa právneho poriadku dožiadaného štátu.
2. Pokiaľ trestný čin spáchal verejný činiteľ alebo bol spáchaný proti verejnému činiteľovi alebo verejnej inštitúcii alebo čomukoľvek, čo má v dožadujúcom štáte verejný charakter, bude sa v dožiadanom štáte považovať za čin spáchaný verejným činiteľom alebo proti verejnému činiteľovi alebo proti verejnej inštitúcii alebo čomukoľvek, čo tomu v dožiadanom štáte zodpovedá a proti čomu bol čin skutočne spáchaný.

Článok 8

1. Zmluvný štát môže žiadať iný zmluvný štát, aby začal konanie v jednom alebo viacerých nasledujúcich prípadoch:
 - (a) pokiaľ podozrivá osoba má trvalý pobyt v dožiadanom štáte;
 - (b) pokiaľ je podozrivá osoba občanom dožiadaného štátu alebo z neho pochádza;
 - (c) pokiaľ podozrivá osoba má vykonávať alebo vykonáva trest odňatia slobody v dožiadanom štáte;
 - (d) pokiaľ sa proti podozrivej osobe vedie v dožiadanom štáte konanie pre ten istý alebo iný trestný čin;
 - (e) pokiaľ sa domnieva, že odovzdanie konania je žiadúce v záujme nájdenia pravdy a najmä pokiaľ sa najdôležitejšie dôkazy nachádzajú v dožiadanom štáte;
 - (f) pokiaľ sa domnieva, že výkon trestu v dožiadanom štáte, keby bol uložený, by zrejme prispel k prehĺbeniu možnosti resocializácie odsúdenej osoby;
 - (g) pokiaľ sa domnieva, že nemožno zabezpečiť prítomnosť podozrivej osoby na konaní v dožadujúcom štáte a že jej osobnú účasť na konaní v dožiadanom štáte možno zabezpečiť;
 - (h) pokiaľ sa domnieva, že by nemohol zabezpečiť výkon trestu, keby bol uložený, a to ani prostredníctvom vydania, a že dožiadaný štát ho vykonať môže.
2. V prípadoch, keď bola podozrivá osoba právoplatne odsúdená v zmluvnom štáte, tento štát môže požiadať o odovzdanie konania v jednej alebo viacerých veciach uvedených v odseku 1 tohto článku, iba keď sám nemôže vykonať rozsudok, a to ani prostredníctvom vydania, a keď druhý zmluvný štát zásadne nevykonáva cudzie rozsudky alebo odmieta daný rozsudok vykonať.

Článok 9

1. Príslušné orgány dožiadaného štátu posúdia žiadosť o začatie konania urobenú podľa ustanovení predchádzajúcich článkov. O tom, aké opatrenia prijmú, rozhodnú podľa svojho právneho poriadku.

2. Pokiaľ právny poriadok dožiadaného štátu ustanovuje pre potrestanie trestného činu správny orgán, tento štát o tom bez odkladu informuje dožadujúci štát, pokiaľ dožiadaný štát neurobil vyhlásenie podľa odseku 3 tohto článku.
3. Ktorýkoľvek zmluvný štát môže pri podpise alebo pri uložení ratifikačnej listiny alebo listiny o prijatí alebo prístupe alebo kedykoľvek neskôr vyhlásením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy ustanoviť podmienky, za ktorých jeho právny poriadok umožňuje potrestanie určitých trestných činov správnymi orgánmi. Toto vyhlásenie nahradí informáciu uvedenú v odseku 2 tohto článku.

Článok 10

Dožiadaný štát nebude na základe žiadosti konať, pokiaľ:

- (a) táto žiadosť nie je v súlade s ustanoveniami článku 6 ods. 1 a článku 7 ods. 1;
- (b) začatie konania by bolo v rozpore s ustanoveniami článku 35;
- (c) ku dňu žiadosti by už uplynula lehota pre trestné stíhanie v dožadujúcom štáte podľa jeho právneho poriadku.

Článok 11

Dožiadaný štát nemôže okrem prípadov uvedených v článku 10 odmietnuť úplne alebo čiastočne prijatie žiadosti s výnimkou jedného alebo viacerých nasledujúcich prípadov:

- (a) ak dôjde k záveru, že dôvody, o ktoré sa opiera žiadosť, nie sú podľa článku 8 dostatočné;
- (b) ak podozrivá osoba nemá trvalý pobyt v dožiadanom štáte;
- (c) ak podozrivá osoba nie je občanom dožiadaného štátu a nemala trvalý pobyt na jeho území v čase spáchania trestného činu;
- (d) pokiaľ sa domnieva, že trestný čin, pre ktorý sa žiada o začatie konania, je trestným činom politickej povahy alebo výhradne trestným činom vojenským alebo fiskálnym;
- (e) pokiaľ má oprávnený dôvod sa domnievať, že žiadosť o začatie konania motivujú dôvody súvisiace s rasou, náboženstvom, národnosťou alebo politickými názormi;
- (f) pokiaľ je na trestný čin použiteľný jeho právny poriadok, ale v čase prijatia žiadosti by bolo konanie podľa tohto právneho poriadku pre premlčanie neprípustné; ustanovenie článku 26 ods. 2 sa v takom prípade nepoužije;
- (g) pokiaľ je jeho právomoc založená výlučne na článku 2 a pokiaľ by v čase prijatia žiadosti bolo konanie neprípustné pre premlčanie podľa tohto právneho poriadku; vezme sa do úvahy predĺženie lehoty o šesť mesiacov za podmienok článku 23;
- (h) pokiaľ bol trestný čin spáchaný mimo územia dožadujúceho štátu;
- (i) pokiaľ by konanie bolo v rozpore s medzinárodnými záväzkami dožiadaného štátu;
- (j) pokiaľ by konanie bolo v rozpore so základnými princípmi právneho poriadku dožiadaného štátu;
- (k) pokiaľ dožadujúci štát porušil procedurálne postupy ustanovené v tomto dohovore.

Článok 12

1. Dožiadaný štát odvolá svoje prijatie žiadosti, keď po tom, čo ju prijal, vyjde najavo, že existuje dôvod uvedený v článku 10 tohto dohovoru pre to, aby neurobil žiadne opatrenia.
2. Dožiadaný štát môže odvolať svoje prijatie žiadosti,
 - (a) ak vyjde najavo, že osobnú účasť podozrivej osoby na konaní v tomto štáte nemožno zabezpečiť, alebo keby sa nemohol v tomto štáte vykonať žiadny trest, ktorý by mohol byť uložený;
 - (b) ak vyjde najavo jeden z dôvodov pre odmietnutie uvedený v článku 11 pred tým, než je podaná obžaloba, alebo
 - (c) v ďalších prípadoch, keď s tým dožadujúci štát súhlasí.

Oddiel 2: Odovzdávanie konania

Článok 13

1. Všetky žiadosti uvedené v tomto dohovore sa urobia písomne. Spolu so všetkými písomnosťami potrebnými na vykonávanie tohto dohovoru ich bude zasielať buď ministerstvo spravodlivosti dožadujúceho štátu ministerstvu spravodlivosti dožiadaného štátu, alebo na základe osobitného dojednania priamo orgány dožadujúceho štátu orgánom dožiadaného štátu; vracaf sa budú rovnakým spôsobom.
2. V nalievavých prípadoch sa môžu žiadosti a ďalšie písomnosti zasielať prostredníctvom Medzinárodnej organizácie trestnej polície (INTERPOL).
3. Ktorýkoľvek zmluvný štát môže vyhlásením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy oznámiť svoj úmysel prijať pre seba iné pravidlá postupov pri odovzdávaní než tie, ktoré sú uvedené v odseku 1 tohto článku.

Článok 14

Pokiaľ sa zmluvný štát domnieva, že informácia poskytnutá iným zmluvným štátom nie je pre použitie tohto dohovoru dostatočná, požiada o potrebné dodatočné informácie. Môže určiť lehotu na dodanie takých informácií.

Článok 15

1. K žiadosti o začatie konania bude priložený originál alebo overená kópia trestného spisu a všetky ostatné potrebné doklady. Pokiaľ je však podozrivá osoba držaná vo väzbe podľa ustanovení časti V a dožadujúci štát nie je schopný odovzdať tieto doklady zároveň so žiadosťou o začatie konania, doklady môžu byť zaslané.
2. Dožadujúci štát bude tiež písomne informovať dožiadaný štát o všetkých procesných úkonoch a opatreniach v dožadujúcom štáte, ktoré prijali po odoslaní žiadosti a majú vzťah ku konaniu. K tomuto oznámeniu budú pripojené všetky potrebné doklady.

Článok 16

1. Dožiadaný štát oznámi bez odkladu dožadujúcemu štátu svoje rozhodnutie o jeho žiadosti o začatie konania.
2. Dožiadaný štát bude tiež informovať dožadujúci štát o upustení od konania alebo o rozhodnutí prijatom ako výsledok konania. Dožadujúcemu štátu sa odovzdá overená kópia každého písomného rozhodnutia.

Článok 17

Pokiaľ je právomoc dožiadaného štátu založená výlučne na článku 2, tento štát informuje podozrivú osobu o žiadosti o začatie konania za účelom, aby sa jej umožnilo vyjadriť svoje stanovisko k veci pred tým, než tento štát prijme rozhodnutie o žiadosti.

Článok 18

1. S výnimkou uvedenou v odseku 2 tohto článku nebudú sa vyžadovať preklady dokumentov vzťahujúcich sa na vykonávanie tohto dohovoru.
2. Ktorýkoľvek zmluvný štát si môže pri podpise alebo pri ukladaní svojej ratifikačnej listiny alebo listiny o prijatí alebo prístupe vyhlásením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy vyhradiť právo požadovať, aby s výnimkou kópií písomných rozhodnutí uvedených v článku 16 ods. 2 boli uvedené doklady opatrené prekladom. Ostatné zmluvné štáty budú zasielať buď preklady do národného jazyka prijímajúceho štátu, alebo do jedného z oficiálnych jazykov Rady Európy, ktorý prijímajúci štát určí. Určenie tohto jazyka však nie je povinné. Ostatné zmluvné štáty sa môžu dovolávať vzájomnosti.

3. Tento článok nebude mať vplyv na ustanovenia týkajúce sa prekladov žiadostí a príloh obsiahnuté v dohodách a dojednaniach, ktoré sú platné alebo ktoré možno dojednať medzi oboma alebo viacerými zmluvnými štátmi.

Článok 19

Doklady odovzdávané pri vykonávaní tohto dohovoru netreba overovať.

Článok 20

Zmluvné strany nebudú medzi sebou vyžadovať náhradu nákladov vzniknutých pri vykonávaní tohto dohovoru.

Oddiel 3:

Dôsledky žiadosti o začatie konania v dožadujúcom štáte

Článok 21

1. Keď dožadujúci štát požiadava o začatie konania, nemôže ďalej sťahovať podozrivú osobu pre trestný čin, pre ktorý sa žiadalo o začatie konania alebo výkon rozsudku, ktorý bol nad ňou prv pre ten istý trestný čin v tomto štáte vynesený. Dokiaľ sa nedoručí rozhodnutie dožiadaného štátu o žiadosti na začatie konania, dožadujúci štát si zachová právo podniknúť všetky kroky ohľadne stíhania okrem podania obžaloby alebo podľa okolností prípadu povolenia, aby príslušný správny orgán rozhodol vo veci.
2. Právo trestne sťahovať a vykonať rozsudok sa vráti dožadujúcemu štátu, pokiaľ:
 - (a) dožiadaný štát oznámi, že podľa článku 10 rozhodol nerobiť ohľadne žiadosti žiadne opatrenia;
 - (b) dožiadaný štát oznámi, že podľa článku 11 rozhodol odmietnuť prijatie žiadosti;
 - (c) dožiadaný štát oznámi, že podľa článku 12 odvolal prijatie žiadosti;
 - (d) dožiadaný štát oznámi, že sa rozhodol nezačínať konanie alebo v ňom nepokračovať;
 - (e) odvolá svoju žiadosť pred tým, než dožiadaný štát oznámi svoje rozhodnutie urobiť opatrenia ohľadne žiadosti.

Článok 22

Žiadosť o začatie konania urobená podľa ustanovení tejto hlavy predĺži v dožadujúcom štáte lehoty na začatie konania o šesť mesiacov.

Oddiel 4:

Dôsledky žiadosti o začatie konania v dožiadanom štáte

Článok 23

Pokiaľ je právomoc dožiadaného štátu založená výlučne na článku 2, lehoty na začatie konania sa predĺžia o šesť mesiacov.

Článok 24

1. Pokiaľ konanie v oboch štátoch závisí od súkromnej žaloby, žaloba podaná v dožadujúcom štáte bude mať rovnakú platnosť ako žaloba podaná v dožiadanom štáte.
2. Pokiaľ sa súkromná žaloba vyžaduje iba v dožiadanom štáte, tento štát môže začať konanie aj bez nej, pokiaľ osoba, ktorá je oprávnená podať žalobu, nevznesie námietky do jedného mesiaca odo dňa, keď prijala oznámenie od príslušného orgánu, že má právo vzniesť námietky.

Článok 25

V dožiadanom štáte budú uložené tresty, ktoré možno uložiť za trestné činy, také, ako ustanovuje jeho právny poriadok, pokiaľ tento právny poriadok neustanovuje inak. Tam, kde je

právomoc dožiadaného štátu založená výlučne na článku 2, tresty uložené v tomto štáte nesmú byť prísnejšie než tie, ktoré ustanovuje právny poriadok dožadujúceho štátu.

Článok 26

1. Akýkoľvek procesný úkon urobený v dožadujúcom štáte podľa jeho právneho poriadku bude mať rovnakú platnosť v dožiadanom štáte, akoby ho urobili orgány tohto štátu, za podmienky, že jeho prijatie nedá tomuto úkonu väčšiu dôkaznú váhu, než má v dožadujúcom štáte.
2. Akýkoľvek úkon, ktorý preruší premlčanie a ktorý bol platne urobený v dožadujúcom štáte, bude mať rovnaké účinky v dožiadanom štáte a naopak.

Oddiel 5:

Predbežné opatrenia v dožiadanom štáte

Článok 27

1. Keď dožadujúci štát oznámi svoj úmysel odovzdať žiadosť o začatie konania a pokiaľ by právomoc dožiadaného štátu bola výlučne na článku 2, môže dožiadaný štát, na žiadosť dožadujúceho štátu, na základe tohto dohovoru vziať podozrivú osobu do predbežnej väzby, pokiaľ:
 - (a) právny poriadok dožiadaného štátu umožňuje väzbu pre tento trestný čin a
 - (b) sú dôvodné obavy, že podozrivá osoba sa bude skrývať alebo spôsobí zatajenie dôkazu.
2. V žiadosti o vzatie do predbežnej väzby bude uvedené, že bol vydaný zatykač alebo iný príkaz rovnakého účinku vydaný v súlade s konaním ustanoveným v právnom poriadku dožadujúceho štátu; ďalej bude tiež uvedené, pre aký trestný čin sa bude začatie konania žiadať, kedy a kde bol tento trestný čin spáchaný, a bude obsahovať podľa možnosti čo najpresnejší opis podozrivej osoby. Bude tiež obsahovať stručný opis okolností prípadu.
3. Žiadosť o vzatie do predbežnej väzby zašlú orgány dožadujúceho štátu uvedené v článku 13 priamo príslušným orgánom dožiadaného štátu poštou, telegramom alebo akýmkoľvek iným spôsobom, ktorý možno písomne dokázať alebo ktorý prijme dožiadaný štát. Dožadujúci štát bude bezodkladne informovaný o výsledku svojej žiadosti.

Článok 28

Po prijatí žiadosti o začatie konania doloženej dokladmi, ktoré sú uvedené v článku 15 ods. 1, bude dožiadaný štát mať právomoc nariadiť všetky predbežné opatrenia, vrátane vzatia podozrivej osoby do väzby a zaistenia majetku, ktoré by mohol nariadiť podľa vlastného právneho poriadku, keby bol trestný čin, pre ktorý sa žiada o začatie konania, spáchaný na jeho území.

Článok 29

1. Predbežné opatrenia uvedené v článkoch 27 a 28 sa budú spravovať ustanoveniami tohto dohovoru a právnym poriadkom dožiadaného štátu. Právny poriadok tohto štátu alebo dohovor tiež upravuje podmienky, za ktorých budú opatrenia zrušené.
2. Tieto opatrenia budú zrušené v prípadoch uvedených v článku 21 ods. 2.
3. Osoba vzatá do väzby bude v každom prípade prepustená, pokiaľ bola zatknutá na základe článku 27 a dožiadaný štát nedostane žiadosť o začatie konania do 18 dní od zatknutia.
4. Osoba vzatá do väzby bude v každom prípade prepustená, pokiaľ bola zatknutá na základe článku 27 a doklady, ktoré mali byť priložené k žiadosti o začatie konania, dožiadaný štát nedostane do 15 dní od prijatia žiadosti o začatie konania.
5. Doba väzby uvalená výlučne na základe článku 27 nesmie v žiadnom prípade presiahnuť 40 dní.

ČASŤ IV

Súbežné trestné konania

Článok 30

1. Ktorýkoľvek zmluvný štát, ktorý pred začatím alebo v priebehu konania pre trestný čin, ktorý nepovažuje za politický alebo výlučne vojenský, zistí, že prebieha konanie v inom zmluvnom štáte proti tej istej osobe pre ten istý trestný čin, posúdi, či môže buď zastaviť alebo prerušiť svoje konanie, alebo ho odovzdať do iného štátu.
2. Pokiaľ nepovažuje vzhľadom na okolnosti za vhodné zastavovať alebo prerušovať konanie, oznámi to druhému štátu zavčasu, v každom prípade pred vynesením rozsudku vo veci.

Článok 31

1. V prípadoch uvedených v článku 30 ods. 2 sa príslušné štáty podujmú pri každom prípade po posúdení okolností uvedených v článku 8 rozhodnúť, ktorý z nich bude pokračovať ako jediný v konaní. V priebehu tohto konzultatívneho procesu príslušné štáty odložia vynesenie rozsudku vo veci, ale bez toho, aby boli povinné predĺžiť toto odloženie o viac ako 30 dní od odoslania oznámenia uvedeného v článku 30 ods. 2.
2. Ustanovenie odseku 1 nebude záväzné pre štát,
 - (a) ktorý odoslal oznámenie uvedené v článku 30 ods. 2, pokiaľ sa hlavné pojednávanie začalo za prítomnosti obžalovaného pred odoslaním oznámenia;
 - (b) ktorému toto oznámenie bolo zaslané, pokiaľ sa hlavné pojednávanie začalo za prítomnosti obžalovaného pred prijatím oznámenia.

Článok 32

V záujme zistenia pravdy a za účelom výkonu zodpovedajúceho trestu budú príslušné štáty skúmať, či je účelné, aby iba jeden z nich viedol konanie. Pokiaľ dôjdu ku kladnému záveru, budú sa usilovať, aby určili, ktorý z nich to bude, a to v prípadoch, keď:

- (a) mala jedna osoba alebo niekoľko osôb spoločne spáchať niekoľko skutkovo rôznych trestných činov, ktoré sú trestné podľa právnych poriadkov všetkých týchto štátov;
- (b) niekoľko osôb spoločne malo spáchať jeden trestný čin trestný podľa právneho poriadku všetkých týchto štátov.

Článok 33

Všetky rozhodnutia prijaté na základe článku 31 ods. 1 a článku 32 budú mať medzi príslušnými štátmi dôsledky odovzdania konania podľa tohto dohovoru. Štát, ktorý zastaví konanie, bude považovaný za štát, ktorý konanie odovzdal inému štátu.

Článok 34

Postup pri odovzdávaní konania uvedený v oddiele 2 časti III sa použije, pokiaľ sú tieto ustanovenia zlučiteľné s tými, ktoré sú obsiahnuté v tomto oddiele.

ČASŤ V

Prekážka právoplatne rozhodnutej veci

Článok 35

1. Osobu, nad ktorou bol vynesенý právoplatný a vykonateľný trestný rozsudok, nemožno pre ten istý čin ani sťahovať ani odsúdiť ani na nej nemožno vykonať trest v inom zmluvnom štáte, pokiaľ:
 - (a) bola zbavená viny;
 - (b) uložený trest:
 - (i) bol úplne vykonaný alebo sa vykonáva, alebo

- (ii) úplne alebo z jeho nevykonanej časti podliehal milosti alebo amnestii, alebo
 - (iii) nemôže už byť vykonaný vzhľadom na premlčanie;
 - (c) súd uznal obžalovaného za vinného a upustil od potrestania.
2. napriek tomu však zmluvný štát, pokiaľ sám nežiadal o začatie konania, nebude povinný uznať dôsledky právoplatne rozhodnutej veci, pokiaľ čin, pre ktorý bol vynesený rozsudok, bol namierený proti verejnému činiteľovi alebo verejnej inštitúcii alebo čomukoľvek, čo má verejný charakter v tomto štáte, alebo pokiaľ páchatel bol sám verejným činiteľom v tomto štáte.
 3. Navyše zmluvný štát, na ktorého území sa čin spáchal alebo sa považuje za spáchaný na jeho území podľa právneho poriadku tohto štátu, nebude povinný uznať dôsledky právoplatne rozhodnutej veci, ak sám nežiadal o začatie konania.

Článok 36

Pokiaľ sa nové konanie začne proti osobe, ktorá bola odsúdená v inom zmluvnom štáte za ten istý čin, započíta sa doba, po ktorú došlo k obmedzeniu jej slobody, do trestu, ktorý možno uložiť.

Článok 37

Táto časť nebráni použitiu širších vlastných právnych predpisov o dôsledkoch právoplatne rozhodnutej veci vo vzťahu k cudzím rozsudkom v trestných veciach.

ČASŤ VI

Záverečné ustanovenia

Článok 38

1. Tento dohovor bude otvorený na podpis všetkým členským štátom Rady Európy. Podlieha ratifikácii alebo prijatiu. Ratifikačné listiny alebo listiny o prijatí budú uložené u generálneho tajomníka Rady Európy.
2. Dohovor nadobudne platnosť tri mesiace od dátumu, keď bude uložená tretia ratifikačná listina alebo listina o prijatí.
3. Vo vzťahu k štátu, ktorý dohovor ratifikoval alebo ho prijal potom, nadobudne platnosť tri mesiace od dátumu uloženia jeho ratifikačnej listiny alebo listiny o prístupe.

Článok 39

1. Výbor ministrov Rady Európy môže po nadobudnutí platnosti tohto dohovoru prizvať ktorýkoľvek nečlenský štát, aby k nemu pristúpil za podmienky, že rezolúciu obsahujúcu takéto prizvanie jednomyselne prijmú všetci členovia Rady, ktorí dohovor ratifikovali.
2. Tento prístup sa vykoná uložením listiny o prístupe u generálneho tajomníka Rady Európy a nadobudne účinnosť tri mesiace od dátumu uloženia.

Článok 40

1. Ktorýkoľvek zmluvný štát môže pri podpise alebo pri uložení svojej ratifikačnej listiny alebo listiny o prijatí alebo prístupe určiť územie, na ktorom alebo na ktorých sa bude tento dohovor používať.
2. Ktorýkoľvek zmluvný štát môže pri uložení svojej ratifikačnej listiny alebo listiny o prijatí alebo prístupe alebo kedykoľvek potom vyhlásením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy rozšíriť tento dohovor na ktorékoľvek ďalšie územie určené v tomto vyhlásení, za ktorého zahraničné vzťahy zodpovedá alebo v mene ktorého je oprávnený prijímať záväzky.
3. Ktorékoľvek vyhlásenie urobené na základe predchádzajúceho odseku možno ohľadne akéhokoľvek územia uvedeného v takom vyhlásení odvolať podľa postupov ustanovených v článku 45 tohto dohovoru.

Článok 41

1. Ktorýkoľvek zmluvný štát môže pri podpise alebo pri uložení svojej ratifikačnej listiny alebo listiny o prijatí alebo prístupe vyhlásiť, že využíva právo urobiť jednu alebo viac výhrad uvedených v Prílohe I alebo urobiť vyhlásenie uvedené v Prílohe II tohto dohovoru.
2. Ktorýkoľvek zmluvný štát môže úplne alebo sčasti odvolať výhradu alebo vyhlásenie, ktoré urobil podľa predchádzajúceho odseku, vyhlásením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy, ktoré nadobudne účinnosť dňom doručenia.
3. Zmluvný štát, ktorý urobil výhradu ku ktorémukoľvek ustanoveniu tohto dohovoru, sa nemôže dovolávať použitia tohto ustanovenia vo vzťahu k inému zmluvnému štátu; pokiaľ je však jeho výhrada čiastočná alebo podmienená, môže sa dovolávať použitia príslušného ustanovenia v rozsahu, v akom ho prijal.

Článok 42

1. Ktorýkoľvek zmluvný štát môže kedykoľvek vyhlásením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy určiť, ktoré právne predpisy sa majú vylúčiť z Prílohy III tohto dohovoru.
2. Akákoľvek zmena národných predpisov uvedených v Prílohe III sa oznámi generálnemu tajomníkovi Rady Európy, pokiaľ sa touto zmenou stáva Príloha III nepresná.
3. Akákoľvek zmena urobená v Prílohe III podľa predchádzajúcich odsekov nadobudne účinnosť v každom zmluvnom štáte jeden mesiac od jej oznámenia generálnemu tajomníkovi Rady Európy.

Článok 43

1. Tento dohovor sa nedotýka práv a záväzkov, ktoré vyplývajú zo zmlúv o vydávaní a z medzinárodných mnohostranných dohovorov upravujúcich špecifické záležitosti ani ustanovení upravujúcich záležitosti, ktorými sa zaoberá tento dohovor a ktoré sú obsiahnuté v iných jestvujúcich dohodách medzi zmluvnými štátmi.
2. Zmluvné štáty nemôžu dojednávať medzi sebou dvojstranné alebo mnohostranné dohody o záležitostiach upravených týmto dohovorom, okrem dohôd, ktoré dopĺňajú jeho ustanovenia alebo majú napomáhať vykonávanie zásad v ňom obsiahnutých.
3. Pokiaľ však už dva alebo viaceré zmluvné štáty upravili svoje vzťahy v týchto veciach na základe jednotného zákonodarstva alebo ustanovili svoj vlastný osobitný systém alebo tak urobia v budúcnosti, budú oprávnené upravovať svoje vzťahy podľa nich, bez ohľadu na podmienky tohto dohovoru.
4. Zmluvné štáty, ktoré prestanú v týchto veciach používať podmienky tohto dohovoru vo vzájomných vzťahoch v tejto veci na základe ustanovenia predchádzajúceho odseku, upovedomia o tom generálneho tajomníka Rady Európy.

Článok 44

Európsky výbor pre problémy kriminality Rady Európy bude informovaný o vykonávaní tohto dohovoru a urobí všetko potrebné na uľahčenie zmierného urovnania všetkých ťažkostí, ktoré môžu vzniknúť pri jeho vykonávaní.

Článok 45

1. Tento dohovor zostane v platnosti na neobmedzenú dobu.
2. Ktorýkoľvek zmluvný štát môže v rozsahu, v akom sa ho to týka, tento dohovor vypovedať oznámením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy.
3. Táto výpoveď nadobudne účinnosť šesť mesiacov od dátumu prijatia takého oznámenia generálnym tajomníkom.

Článok 46

Generálny tajomník Rady Európy bude informovať členské štáty Rady a štáty, ktoré pristúpili k tomuto dohovoru, o:

- (a) podpisoch;
- (b) uložení ratifikačných listín a listín o prijatí alebo prístupe;
- (c) dátumoch nadobudnutia platnosti tohto dohovoru podľa článku 38;
- (d) vyhláseniach prijatých na základe ustanovenia článku 9 ods. 3;
- (e) vyhláseniach prijatých na základe ustanovenia článku 13 ods. 3;
- (f) vyhláseniach prijatých na základe ustanovenia článku 18 ods. 2;
- (g) vyhláseniach prijatých na základe ustanovenia článku 40 ods. 2 a 3;
- (h) výhradách a vyhláseniach urobených na základe ustanovenia článku 41 ods. 1;
- (i) odvolaní výhrad alebo vyhlásení urobených na základe ustanovenia článku 41 ods. 2;
- (j) vyhláseniach prijatých na základe článku 42 ods. 1 a následných vyhláseniach prijatých na základe ods. 2 tohto článku;
- (k) vyhláseniach prijatých na základe ustanovenia článku 43 ods. 4;
- (l) oznámeniach prijatých na základe ustanovení článku 45 a o dátumoch, keď výpoveď nadobudne účinnosť.

Článok 47

Tento dohovor a oznámenia a vyhlásenia urobené na jeho základe sa budú vzťahovať iba na trestné činy spáchané po tom, keď dohovor nadobudne platnosť pre príslušný štát.

Na dôkaz toho podpísaní, súc na to riadne splnomocnení, podpísali tento dohovor.

Dané v Štrasburgu 15. mája 1972 v anglickom a francúzskom jazyku, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť, v jednom vyhotovení, ktoré bude uložené v archíve Rady Európy. Generálny tajomník odovzdá overené kópie všetkým vládam, ktoré dohovor podpísali alebo k nemu pristúpili.

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

